

необхідності додатковими питаннями може спрямувати студента в потрібне русло. Наступним етапом є встановлення імунологічного синдрому та наведення прикладів патологій, що супроводжуються цим синдромом.

При наведенні прикладів патологій викладач разом і студентами відпрацьовують симуляційний сценарій при тому чи іншому захворюванні, які стосуються теми заняття, наприклад набряк Квінке. Тобто, на практичному занятті проходить мінітренінг, який максимально наближений до принципів проведення об'єктивного структурованого клінічного іспиту, який тепер є обов'язковим для студентів вищих медичних закладів освіти. Студент знайомиться із завданням, відпрацьовує клінічний сценарій. Викладач виставляє та підраховує бали, розбирає клінічний сценарій зі студентами, пояснюючи незрозумілі моменти та акцентує увагу на важливих інтервенціях. Це дає змогу ознайомитися практично із цілою низкою патологій та відпрацювати клінічні сценарії з метою підготовки до об'єктивного структурованого клінічного іспиту.

Студент, що оволодів такою практичною навичкою, може працювати лікарем у будь-якому лікувальному-профілактичному закладі світу, використовуючи знання здобуті в Буковинському державному медичному університеті.

Список використаних джерел

1. Thomas L., Hockings C., Ottaway J. and Jones R. Independent learning: Student perspectives and experiences Final report to the Higher Education Academy, York: Higher Education Academy. Date View November 15, 2017.
2. Kusurkar R.A, Ten Cate T.J, Van Asperen M, Croiset G. Motivation as an independent and a dependent variable in medical education: a review of the literature. *Med Teach.* 2011;33(5): e242–e262.
3. Kim K.J, Hwang J.Y, Kwon B.S. Differences in medical students' academic interest and performance across career choice motivations. *Int J Med Educ.* 2016;7:52.

РОЛЬ СТУДЕНТСЬКОГО НАУКОВОГО ГУРТКА У СИМУЛЯЦІЙНОМУ НАВЧАННІ

Марчук Ю.Ф., Андрійчук Д.Р., Марчук О.Ф., Марчук Ф.Д.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Перед установами вищої медичної освіти стоїть завдання підготовки випускників високої кваліфікації, які будуть самостійні, самодостатні та

конкурентоспроможні. Для формування необхідних якостей сучасного лікаря необхідна інтеграція науки та освіти.

Успішність навчання студентів-медиків багато в чому визначається їхньою високою працездатністю, навичками аналізу великого обсягу інформації, здатністю концентрації уваги, високою пізнавальною активністю. На всіх факультетах Буковинського державного медичного університету вибудована і працює протягом багатьох років система роботи зі студентами, мотивованими на опанування професії лікаря, яка передбачає не тільки здобуття теоретичних знань та практичних навичок, а й більш глибоке вивчення обраної професії.

Основний вектор розвитку сучасної педагогіки спрямований на розроблення та впровадження нових, більш ефективних методів навчання. Основу розроблення нових прийомів і методів навчання становить розвиток розумових здібностей студента, що дає змогу йому при певному запасі знань самостійно орієнтуватися у світі науки й медицини, опанувати нові знання. Так зване проблемне навчання передбачає створення викладачем проблемної ситуації, яку студенти повинні усвідомити, сформулювати, намітити шляхи вирішення і вирішувати спільно з викладачем при максимальній власній активності.

Креативний підхід викладачів до навчального процесу стимулює студентів до вивчення інноваційних розробок медичної науки й техніки за рамками навчальної програми. Такі можливості студенту надаються у вигляді студентських наукових гуртків, олімпіад, конкурсів професійної майстерності, конференцій різних рівнів.

У зв'язку з бурхливим розвитком технологій симуляційного навчання, переходом від класичного державного іспиту до об'єктивного структурованого клінічного іспиту кураторами засідань студентського наукового гуртка має приділятися значна увага розробленню та відпрацюванню симуляційних сценаріїв конкретних клінічних ситуацій або патологій. Крім того, під час засідань студентського наукового гуртка перспективні студенти-гуртківці повинні оволодіти таким необхідним «скілом» симуляційного навчання, як виконання ролі стандартизованого пацієнта. Надалі такого студента потрібно активно залучати для проведення тренінгів, пілотних та основних об'єктивних структурованих клінічних іспитів.

Самостійна діяльність студентів — це основна умова успішної організації навчального процесу. Один із напрямів вищої освіти — досягнення такого рівня розвитку студентів, коли вони вміють самостійно ставити мету діяльності, можуть планувати свої дії, коригувати їхнє

виконання, тобто самостійно здійснювати навчальну діяльність. У цьому напрямку одне з найважливіших місць належить студентському науковому гуртку. Самостійна робота студентів у студентському науковому гуртку — це засіб підвищення пізнавальної діяльності студента, за допомогою якого він може здійснити власну освіту, розвиток і професійну підготовку відповідно до поставлених перед собою завдань.

Діяльність студентського наукового гуртка орієнтує потенціал студента на професійну, інтелектуальну й соціальну творчість, забезпечення умов для самоосвіти.

Отже, студентський науковий гурток є творчим центром, де народжуються нові ідеї і, як наслідок, з'являється бажання їх розвивати й реалізовувати, допомагати один одному готуватися до олімпіад, брати участь у конкурсах і перемагати, де й перевіряється глибина й міцність знань, розвивається творча активність і самостійність студента.

Список використаних джерел

1. Кайдалова Л.Г. Організація та контроль самостійної роботи студентів / Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. — 2010. — № 1. — С. 67–70.
2. Методика викладання у вищій школі: навч.посібник / О.В. Малихін, І.Г. Павленко, О.О. Лаврентьєва, Г.І. Матукова. — К.: КНТ, 2014. — 262 с.
3. Гунчак В.М. Пошук ефективних форм організації самостійної роботи студентів / Наука й методика: зб.наук.-метод.пр. — К., 2011. — Вип. 24. — С.58–64.
4. Павлюк Л.В. Дослідницькі вміння як чинник забезпечення самостійної роботи студентів / Нові технології навчання: наук.- метод. зб. / Ін-т інноваційних технологій і змісту освіти, МОН молоді та спорту України. — К., 2011. — № 70. — С.72–80.